

Гърците рисуваха рѣката Меандъръ и ондулиранитѣ коси на женитѣ, както и морскитѣ вълни. Тѣзи лжкатици тѣ нарѣкоха меандри, волути и пр. (Фиг. 23).

Арабитѣ, чиято религия забраняваше животинскитѣ форми като идолопоклонски, се ограничиха да рисуватъ само растителни фигури и то повече отъ влечущи и завити стебла. (Фиг. 67).

Дори въ самата имъ азбука лѣгнаха тѣзи криви завъртени линии обрисани съ точки, които ѝ придадоха декоративенъ характеръ.

Ренесанса възобнови акантовия листъ на грѣцкия коринтски стилъ, като го примѣси съ животински форми и даде основа на тежкитѣ френски стилове.

Всѣки изобщо народъ въ своята шевица, която въ сжщото време е и рисуване, даде нѣщо характерно отъ религията, срѣдата и нрава си.

Изхождайки отъ това, можемъ да опредѣлимъ, че по-южнитѣ страни, които се радватъ на една пищна многоцвѣтна природа, създадоха цвѣтната везба, за формата на която се погрижи религията; а по-севернитѣ страни — създадоха бѣлата везба. Разбира се, че за това не малко влияние сж указали и материалитѣ, съ които единъ народъ е разполагалъ.

Така, най-ярката цвѣтна шевица е създадена въ Китай и Япония благодарение на блѣсъка на коприната, както и на разнообразната тѣхна природа. Китайската и японска шевици по нищо не се различава отъ тѣхната живопись.

Грѣцкитѣ и египетски орнаменти и везби били въ черно, керемидово, зелено, синьо и бѣло, защото само тѣзи бои имъ били познати.

По-новитѣ народи като византийци, славяни и др. вече боравятъ съ червената боя, която е нѣщо ново и луксозно.

По начина на изпълнението цвѣтната шевица е:

1. Пълнена. Тя се стреми да конкурира съ живописъта, изпълнявала се отъ цвѣтни коприни.

Освенъ въ Япония и Китай въ XVIII столѣтие въ стилъ рококо била на голѣма почитъ по тежкитѣ дрехи.

Тази шевица всѣкога се е работила върху едноцвѣтенъ платъ, като кадифе, коприна, сукно и пр. Тя не е удобна за пране.

2. Цвѣтната шевица се работи понѣкога въ зависимостъ отъ жичкитѣ по плата.